

dom staar højere i Statens Øjne end Liv. Man kan gøre, hvad man vil, enten forsikre sig i de forskellige Personforsikringsanstalter eller lade være, Staten tager intet som helst Hensyn dertil. Men den belønner det, at man forsikrer sin Ejendom mod Brand eller Hagelskade, mod Hagelskade dog kun for saa vidt den ødelægger Vinduer eller Tage; men ødelægger den Sæden, er det Beløb, man i saa Henseende har tegnet sig for, ikke fritaget for Skat. Det er det, som er det kuriøse ved det, og det er noget af det, som bevirker, at Koncipisten af Lovforslaget i Virkeligheden, som jeg sagde, inderlig har fortjent den Røffel, den højtærede Minister gav ham i sin Tale. I den Anledning kan jeg ikke undlade at beundre den højtærede Ministers Mod. I Folketingstidenden Sp. 4726 omtaler Ministeren dette Forhold og mener, at Brandforsikringspræmien er en Driftsudgift. Og derpaa siger den højtærede Minister følgende: „Det samme vil komme til at gælde f. Eks. om den Præmie, som en Arbejdsgiver udreder for at dække sine Forpligtelser med Hensyn til Udbetaling af Skadeserstatning til en Arbejder, som kommer til Skade i hans Bedrift.“ Nej, det er det, som det ikke vil, thi der staar udtrykkelig at læse i § 6, sidste Stykke, at Erhvervelse af Livsforsikring eller anden Personforsikring, selv om det betragtes som Driftsudgift, ikke maa fritages for Skat. Nu kan naturligvis den højtærede Minister gennemføre Loven paa sin egen Maade; men der kommer en anden Minister, som gennemfører Loven i Overensstemmelse med det, der staar i Stykket, og her staar, at enten vi ved Lov have tvunget Folk til at forsikre sig selv eller andre, er ganske ligegyldigt, de skulle betale Skat. Der staar: Den beregnede Skatteindtægt er skattepligtig uden Hensyn til, om den er anvendt til Forbedring af Ejendom, til Udvidelse af Næring eller Drift, eller — og det nævnes udtrykkeligt — til Erhvervelse af Livsforsikring eller anden Personforsikring. Altsaa selv om vi betragte Udgiften til Person- og Livsforsikring som en Driftsudgift, er det tydeligt bestemt i § 6, at den alligevel skal beskattes. Og nu er Forholdet, som jeg sidst talte om, det, at vi tvinge Embeds- og Bestillingsmænd til Personforsikring, vi tvinge Arbejdsgivere til Udgifter til Ulykkesforsikring, og samtidig tvinger man vedkommende Embedsmand og Arbejdsgiver til at erlægge Skat til Staten af et Beløb, som Staten har været saa venlig at disponere over paa Forhaand, og som de selv

aldrig have haft Raadighed over. Det er jo dog ogsaa utvivlsomt, at den højtærede Minister selv har set, hvor uheldig denne Bestemmelse er. Paa flere Stæder i sin Tale kommer Ministeren jo tilbage til dette, at det jo kan være, at vi maa træffe Forandringer i Forholdet, og dermed er jeg selvfølgelig meget vel tilfreds. Men jeg vilde ganske vist finde det rigtigere, ogsaa for vor egen Skyld, om vi rettede disse Forhold, som vi se ere forkerte, og ikke søge at føre et Forsvar med meget subtile Grunde, som dog alligevel ere opfundne ad hoc, og som i og for sig ikke have principiel Betydning. Bliver Lovforslaget vedtaget, saaledes som det er paa dette Omraade, saa tror jeg, jeg kan sige, at det vil vække almindelig europæisk Opmærksomhed. Det er en Tankegang, en Argumentation, som aldrig nogen Sinde er kommen frem tidligere. Det er noget saa specifikt, forekommer det mig, det, man træffer Bestemmelse om her, at det ganske sikkert vil bevirke, at man rundt omkring i Verden, hvor man følger Skatteteknik med Opmærksomhed og drøfter skatte-tekniske Spørgsmaal, vil trække et meget stort Smil paa Læben. Dette Spørgsmaal om Assurance tog jeg kun med, fordi det blev opfattet i Analogi med de 2 andre Punkter, vi have omtalt, og som mine Medforslagsstillere og jeg her have søgt at forbedre gennem vore Ændringsforslag. Ikke i og for sig men tilsammen med de 2 andre Punkter vise disse Bestemmelser i Paragraffen hen til en Form af Lovgivning, som Ændringsforslagsstillerne ikke ønske skal blive gængs. Vi ønske ikke, at man ude omkring i Byerne eller paa Landet skal kunne sige, at vi her give Love, der sætte en ubillig og uretmæssig Grænse mellem de forskellige Erhverv, og da vi ikke ønske det, vilde vi sætte megen Pris paa at faa Ændringsforslagene vedtagne.

Benzon: Jeg skal ikke trætte det høje Ting længe. Det er indtil Trivialitet blevet gentaget hev, at der er gjort en Fejl ved at beskatte Aktieselskaber dobbelt. Der er ikke fremkommet Argumenter fra Modpartens Side, hvorimod der kun er fremført Undskyldninger, at det ikke betyder saa meget pekuniært osv., men nogen virkelig Grund til at fravige Folketingets Beslutning er der ikke fremført. Jeg kunde for saa vidt ganske slutte mig til det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), og som fører Loven tilbage til den Form, den havde i